

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Cogitationes, Sive Considerationes Christianae Pro singulis Anni diebus

Complectens Octobrem, Novembrem, Decembrem

Nepveu, François

Monachii, 1709

Dies 2. De purgatorio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60533](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60533)

November. *Cum beatus esse non possis, nisi sanctus sis; nec sanctus esse, nisi tibi vim inferas, implora Sanctorum auxilium, & ad eorum protectionem confuge.*

Regnum Cælorum vim patitur, & violenti rapiunt illud. Matth. 11. 12.

Promittit mundus temporalia, & parva; & servitur ei aviditate magna: ego promitto summa, & æterna; & torpescunt mortalium corda. Imit. Christi. l. 3. c. 3.

DIES II.

De Purgatorio.

I.

STatus, in quo animæ Purgatorij detinentur, jure nostram exigit commiserationem. Hæ sunt animæ, quæ multa perpetiuntur, quæ torquentur igne, ab ira Dei succenso; cujus tormenta superant, quidquid non modò tolerari, sed queis nec crudeliùs aliquid in hac vita concipi potest. Purgatorij pœnis cõparari nihil potest, nisi pœna inferni: atque istæ, dempta diuturnitate & desperatione, majores illis non sunt. Extraneus aliquis, imò & inimicus ad commiserationem te moveret; si eum in hoc statu videres: verum amicus
tuus

tuus, frater tuus, mater tua, pater tuus **November**,
est, quem hoc igne ardente torqueri con-
spicis. Hi forsan non ardent, nisi quòd
immoderate te dilexerint. Hæc mala for-
tasse non perferunt, nisi, quòd nimis avi-
di fuerint, bona tibi congerendi. Et eo-
rum infelicitas, cujus vel causa, vel occa-
sio est amor, quo in te ferebantur, te non
movebit? forsne tantæ capax duritiei?

II. Non decet, ut commiseratione con-
tentus sis: spectaculum istud charitatem,
zelumque tuum, illis succurrendi animare
debet. Heu! animæ tam crudeliter ex-
cruciatæ ad hoc te sollicitant per suas lacry-
mas, per tenerum, quo te prosequaban-
tur, amorem, quem jure à te expectant.
Illæ ne minimum, quidem conatum ten-
tare possunt, quo se eripiant è flammis,
quibus alligatæ sunt vinculis non visibili-
bus: tu verò eas eripere potes; illæ satis-
facere non possunt justitiæ divinæ, donec
novissimum quadrantem reddiderint; tu
verò pro ipsis satisfacere minimis potes im-
pensis; illæ nullam sperare gratiã possunt,
quantumvis eam enixè flagitent; tu verò
eam ipsis obtinere potes: unica oratio, unica
voluntaria corporis afflictatio, vel impoten-
tium animi motuum compressio, unica e-
leëmolyana, minimum opus bonum, quod

November. Deo pro ipsis offers, eas sublevare potest. Id tibi modico constat, & ipsas multum juvat. An id eis negabis? quanta inhumanitas! dum ipsis opitulaberis, magnam apud Deum gratiam inibis; ipsas liberabis è dura illa necessitate, in quam ipsius iustitia, & sanctitas, repugnante quodammodo ejus amore, eas conjecit. De parente aliquo bene meremur, si ei virgas eripimus; quibus jamjam castigaturus est filium à se tenerrimè dilectum. Si animabus Purgatorij solatium attuleris, tibimet ipse beneficium præstabis; cum enim felicitatem suam tibi in acceptis referant, num tui obliviscuntur, cum eâ gaudebunt? & quid nobis obrinere à Deo non poterunt, si eum pro nobis precabuntur?

III. Status, in quo versantur animæ ignibus addictæ piacularibus, non solum commiserationem excitare, charitatemque tuam animare, sed & timorem incutere tibi debent. Id, quod illæ patiuntur, docere, te debet, quid sit noxa, quam nos levem dicimus, & quanto Deus odio in eam feratur; quandoquidem Deus, infinite misericors ob leve hujusmodi delictum in animas tam sanctas, sponas suas tenerrimè à se amaras, & à quibus tam perfectè amatur, tam crudeliter animadvertit.

Ignis,

Ignis, quo animæ tam piæ torquentur, docere te debet, quid sit peccatum veniale, à quo tam parùm abhorres, quòdque tam facile admittis; atque inspirare tibi debet propositum, mala tam gravia pœnitentiâ prævertendi. Brevi & modica tui ipsius afflictatione satisfacere potes pro diuturnis, & horrendis Purgatorij supplicijs, & hoc non facis? per modicum quid redimere nunc potes, quod olim caro tibi constabit; & id negligis? unicâ lachrymâ seriæ pœnitentiæ exinguere modò potes illas flammæ, quas torrentes integri tunc à te fundendi non extinguent; & non ploras? quanta cæcitas! Ah! quantopere olim deplorabis hanc socordiam; & quàm caro ea tibi constabit?

Examina te, ut videas, quomodo hætenus obieris munus tuum erga animas piacularibus flammis detentas, & statue nulli labori parcere ad eas juvandas.

Sancta ergo, & salubris est cogitatio pro defunctis exorare, ut à peccatis solvantur.
2. Machab. 12. 46.

Ignis ille purgatorius durior erit, quàm quidquid in hoc sæculo pœnarum, aut videri, aut cogitari, aut sentiri potest. *Ang.*

DIES